

[Statsministeren.]

bebudet i trontalen den 3. oktober. Vi har erkendt, at der indimellem også var meget ubehagelige ting, der skulle gøres, men trods dette har vi vist viljen. Vi har gennemført en lang række besparelser, og vi er også nu i gang med at gennemføre boliglove og retningslinjer for boligpolitikken også i næste samling. Det er også ting, som er ubehagelige, men dér viser vi viljen, hvor oppositionen i væsentlig grad i hvert fald vender ryggen til.

Hr. Poul Hartling sagde noget om, at regeringen nok mere havde gennemført socialistisk folkepartis åbningstale, og det var jo en meget morsom måde at sige det på. Nu skal jeg ikke træde alt for meget i det, men jeg synes, jeg har hørt lidt om, at socialistisk folkeparti ikke er alt for tilfreds med den politik, der er ført, og karakteren af de love, der er gennemført i denne periode. Men jeg må holde på den kendsgerning, som ikke kan bestrides, nemlig at den linje, regeringen lagde op til med hr. J. O. Krag's åbningstale, rent faktisk er fulgt.

Nu sagde hr. Poul Hartling, at der i hvert fald var én ting, der ikke var gennemført, og det var de særlige afskrivningsregler for maskiner. Det er et beløb på omkring 300-400 mill. kr., som vi, til trods for at vi havde det med i vores program, alligevel fandt det nødvendigt at skære i, altså undlade at øge det offentlige udgifter på dette felt. Jeg mener, at det var nødvendigt. Vi fik en meget aktuel debat om sparebestrebelse, og så kan man vel ikke se bort fra, at en yderligere forbedring af afskrivningsreglerne er et af de steder, hvor man kan vise tilbageholdenhed. Hvis situationen er den, at industrien har store og kraftige investeringer, og at produktionen og eksporten stiger, er der ligesom ikke noget, der beviser, at det er pokkers nødvendigt lige netop nu at realisere nye og forbedrede afskrivningsregler.

Jeg vil gerne understrege, at der i dette som f. eks. også med ØD-forslaget kun er tale om en udsættelse. Regeringen er indstillet på, at dette problem kan og skal tages op på et tidspunkt — jeg kan ikke love, at det bliver i næste samling — når man kan se, at konjunkturerne for erhvervslivet har toppet og måske går den anden vej. Det er regeringens og socialdemokratiets politik, at det offentlige — i den retning er vi ikke så libe-

ralt — i høj grad ofte skal træde til, når konjunkturerne i det private erhvervsliv måtte svigte.

Jeg er i øvrigt forundret over at høre, at repræsentanten for Danmarks liberale parti, venstre, netop har særlig travlt med at bebrejde os, at vi har været tilbageholdende med statsudgifter på dette felt. Men det er vel den modsigelse, der ofte kan komme i en politisk debat. Man hører folk, der er meget liberale, og som udelukkende eller næsten udelukkende sætter deres lid til det private erhvervslivs egen formåen, komme og bebrejde de fæle socialister, at de ikke er villige til at yde større tilskud, end der allerede ydes direkte eller indirekte.

Hr. Poul Hartling spurgte også i dag — og man må nok sige, at det er en meget trivial ting at blive ved at spørge om: hvorfor bliver der ikke valg? Hr. Poul Hartling opfordrede til at udskrive valg, og jeg forstod på hr. Poul Hartling, at han mente, at regeringen var bange for et valg. Må jeg nu allersidst slå fast, at det principielt rigtige vel må være, at en regering gør, hvad den kan for at sidde en valgperiode ud, og vi ved alle, at den valgperiode ikke er løbet ud endnu. For det andet ved jeg ikke rigtig, hvem det ville skade mest, i hvert fald hvis man ser på opinionsundersøgelserne. Men det afgørende er naturligvis ikke, hvad opinionsundersøgelserne viser. Det afgørende er, at regeringen ønsker og vil gøre, hvad den kan for at sidde perioden ud for at regere, for at føre sin politik igennem.

Hr. Poul Hartling havde nogle meget livlige bemærkninger om en snor i socialistisk folkeparti. Det skulle jeg have udtalt til radioen. Ja, nu er det sådan med citater, at de kan godt være rigtige, men de lyder forkert, hvis man ikke får dem i deres rette sammenhæng. Det var radiointervieweren, der spurgte, om ikke socialistisk folkeparti nu havde en snor i socialdemokratiet. Dertil sagde jeg: der er ikke tale om nogen snor, men skal vi endelig tale om snor, har parterne forpligtet sig til, eller skal vi sige fornyet deres forpligtelse til at gennemføre de spareplaner, der allerede er opnået enighed om her i foråret og også på en række områder principielt er vedtaget, i næste samling. Der er på den måde og kun på den måde tale om en snor.

Jeg håber, at disse bemærkninger ikke er